

Tárgy:

385.859

Hely:

Idő:

1952

Személy:

Helyszám:

Forrás:

Esti Budapest
Budapest 1952 IV/16

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

144 Májusban megkezdik a Rákóczi-úton a földalatti alagútjának fúrását a Baross-tér felé

Alig akad olyan járóelő, aki ne állna meg legalább egy pillanatra a földalatti építkezés Rákóczi-úti munkahelye előtt némireg kitett üvegszekrénynél. A kis szekrényben érdekes fényképek láthatók arról, hogyan folyik lent a mélyben a munka, a fúrópajzs szerelése. De most ne elégedjünk meg a képpel — nézzük meg a helyszínen egészen közelről, miként versenyeznek a földgyomrában a legnagyobb budapesti békealkotás építői.

Két pajzs-kamrában szerelik a fúrópajzsot. Az egyik helyén fut majd a gyorsvasút alagútja a stadion, a másik helyén a délpályaudvari végállomás felé. Hatalmas átmérőjű szerkezet a fúrópajzs: ez vájja majd kései segítségével a földet, amelyet csillékek szállítanak el.

Most szerelik, hegesztik a két fúrópajzs-óriás darabjait,

hogy mielőbb megkezdhesék az alagút-fúrást. Két pajzsszerelő brigád dolgozik itt, az egyik a balkamrában — fölöttük jó néhány méterrel a Rákóczi-út páros oldala húzódik — a másik

a jobbkamrában, — fölöttük szintén jónéhány méterrel az Ifjúági népbüfében falatoznak a gyorsvasút jövődő utasai.

A lámpák szinte nappali fényt árasztanak. Mindenféle deszkák, kődarabok, gépek és — nedvesség. De ha valaki azt merné mondani az itt dolgozóknak, hogy „ez nem valami barátságos munkahely”, a legelőbbben igen dühösekké lennének. Többen szinte egyszerre kerdik tőlünk: „Ugye szép a mi munkahelyünk?” Es mindjárt meg is adják a választ rá: „Nincs ennél szebb munka egész Budapestben.”

Csak egy órát kell lent tölteni, elég csak rövid ideig megfigyelni a pajzsszerelők, szállítók munkáját, meghallgatni a mérnökök, munkavezetők szavait és máris megérti az ember: nem könnyelmű ígért az, amikor a földalatti építő azt mondják, hogy

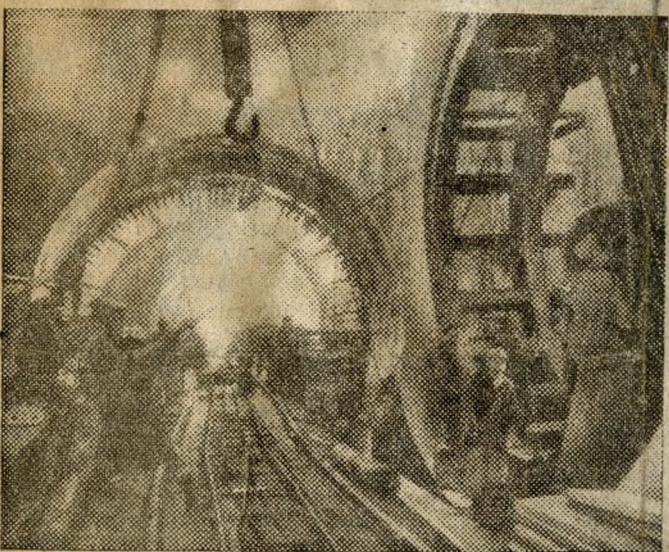
határidő előtt kezdik meg az alagút fúrását.

Április 4. tiszteletére két nap előnyt vállaltak. Nagy lendülettel folyt a verseny — a szegecselők között eleinte túlnagy lendülettel, mert ezerkétszáz szeget is bevettek naponta, de közben nemigen vigyáztak a minőségre. A műszakiak közbeleptek, megmagyarázták, milyen fontos, hogy a mi földalattink minden métere jó minőségben készüljön el. Ez hatott — már nemcsak a mennyiségre, de a minőségre is törekedtek. Hat nap előnyt értek el április 4-ig az építők. Azután a Cseh-brigád kijelentette: „Elérünk még többet is! Mutassuk meg, hogy a mi hazánkban mindenütt,

a föld mélyén éppúgy, mint a föld felszínén, jól harcolnak a békéért, vállalkunk május 1-re tíz napi előnyt!”

A többiek elfogadták a javaslatot.

Kiseb akadályt okozott, hogy a beépítendő kazánszilipet félhónapos késéssel, ma szállította a Darugyár. „Pedig a darugyáriak is szívesen utaznak majd a földalattin, miért nem siettek jobban” — így beszélnek erről itt a föld mélyében. Májg már hét nap az előny és május 1-re feltétlenül el akarják érni a tíz napot. Azt jelenti ez, hogy május közepén megkezdődhet az alagút-fúrás és még ez évben megközelítik a Baross-teret.

Szerelik a fúrópajzsot a föld mélyén.